

ανωμαλία

ανωμαλία, **η**, ουσ. [<αρχ. άνωμαλία], η ανωμαλία. **1.** η παρέκκλιση από το φυσιολογικό, ιδίως κατά τη σεξουαλική πράξη, η σεξουαλική διαστροφή: «είναι γυναίκα που δε δέχεται καμιά ανωμαλία». **2.** η πολιτική ή κοινωνική εκτροπή από τη συνταγματικότητα ή τη νομιμότητα: «η πολιτική ανωμαλία διέσυρε τη χώρα μας στο εξωτερικό». **3.** (γενικά) κάθε παρέκκλιση από καθετί φυσιολογικό: «βέβαια θα μου πεις περί ορέξεως κολοκυθόπιτα, αλλά για πες μου, σε παρακαλώ, δεν είναι ανωμαλία να τρώει πάστα με παστές σαρδέλες;»·

- *έγινε της ανωμαλίας*, **α.** δημιουργήθηκε πολύ ευχάριστη κατάσταση, επικράτησε εκρηκτικό κέφι: «μόλις άρχισαν να παίζουν τα μπουζούκια, έγινε της ανωμαλίας απ' τα σπασίματα μέσα στο μαγαζί». **β.** δημιουργήθηκε μεγάλη αναταραχή, μεγάλη φασαρία: «κάποια στιγμή οι δυο παρέες πιάστηκαν στα χέρια κι έγινε της ανωμαλίας». **γ.** παρατηρήθηκε έντονη αναστάτωση από μεγάλη κοσμοσυρροή: «λίγο πριν απ' το ντέρμπι, έγινε της ανωμαλίας μπροστά στα εκδοτήρια των εισιτηρίων». Για συνών. βλ. φρ. *έγινε της κακομοίρας*, λ. κακομοίρης·

- *θα γίνει της ανωμαλίας*, **α.** προειδοποιητική ή απειλητική έκφραση σε κάποιον ότι θα ενεργήσουμε πολύ σκληρά σε βάρος του, αν συμπεριφερθεί με τρόπο που δε μας είναι αρεστός ή επιθυμητός: «αν δεν κάτσεις φρόνιμα, θα γίνει της ανωμαλίας». **β.** θα δημιουργηθεί πολύ ευχάριστη κατάσταση, θα επικρατήσει εκρηκτικό κέφι: «πάμε στο γάμο της τάδε, γιατί απ' ό,τι λένε θα γίνει της ανωμαλίας». Για συνών. βλ. φρ. *θα γίνει της κακομοίρας*, λ. κακομοίρης·

- *κάνω ανωμαλίες*, **α.** συνουσιάζομαι με ασυνήθιστα ερωτικά παιχνίδια ή κόλπα, παρεκκλίνω από το φυσιολογικό κατά τη σεξουαλική πράξη: «αν δεν κάνει ανωμαλίες, δεν ευχαριστιέται ούτε και με την πιο όμορφη γυναίκα». **β.** συμπεριφέρομαι ανάρμοστα, ανάγωνα: «εκεί που θα πάμε, πρόσεξε μην αρχίσεις πάλι να κάνεις ανωμαλίες, γιατί θα μας πετάξουν έξω με τις κλοτσιές!»·

- *λέω ανωμαλίες*, λέω ανοησίες, βλακειές: «όταν αρχίζει να λέει ανωμαλίες, είναι για να ξερνάς καλαπόδια».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας